

Így népszer?sítik a kommunizmust állami pénzb?l

2018 július 20. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nem képzeljük, hanem állítjuk: a Kassák Múzeumban a véres Tanácsköztársaságot menteget?, történelemhamisító tárlatot rendeztek a magyar állam finanszírozásával.

Amint azt a július 11-i Magyar Id?kben olvashatták, az 1919-es budapesti kommünt népszer?sít? Pet?fi Irodalmi Múzeum (PIM) f?igazgatója kiakadt sorozatunk legutóbbi írásán (is). Pr?hle Gergely visszautasította állításainkat – mindezt úgy, hogy semmit sem cáfolt.

De megtudtunk egy fontos információt, ami a témánkba vág. Mint írja, a Nemzeti Kulturális Alap illetékes kuratóriuma is támogatta a tárlatot. „E kuratórium, amelynek politikai éberségét persze majd egy újabb írásban szintén meg lehet kérd?jelezni, többnyire a Magyar M?vészeti Akadémia tagjaiból, többszörösen díjazott képz?m?vészekb?l áll” – írja, majd így folytatja: „Csak nem képzeli a szerz? és az olvasók, hogy ez a jeles grémium »az 1919-es magyarirtásról« szóló áhítatos megemlékezést támogatott volna?”

Talán sokan félreértették sorozatunk el?z? részét, így kénytelenek vagyunk egyértelm?bben fogalmazni. Nem képzeljük, hanem állítjuk: a Kassák Múzeumban a véres Tanácsköztársaságot menteget?, történelemhamisító tárlatot rendeztek a magyar állam finanszírozásával. Ennek a teljes pénzügyi hátterét nem láttuk, köszönjük Pr?hle úrnak, hogy a saját szerepe mellett másokra is felhívta a figyelmet.

Ennél már csak az a szórakoztatóbb, hogy a botrányos tárlatnak az a Csatlós Judit a kurátora, aki 2012 decemberében anarchista „szabad m?vész” barátaival megzavarta a Magyar M?vészeti Akadémia (MMA) közgy?lését. Egy ilyen harcias hölgynek nyilván nem lehetett ellenállni, amikor pénzosztásra került a sor, esetleg most már felvehetnék az MMA-ba, hogy havi tiszteletdíj is növelje a megtakarításait. Viszont hogy az illetékesek kevésbé aludjanak jól, jelezzük, birtokunkban vannak a tárlatvezetések hangfelvételei is.

Amíg most sokaknak liftezik a gyomra, utazzunk le Szegedre, ahol – mint ahogy a Népszava a július 8-i számában írja – újra felállíthatják Lenin szobrát. Kiss István szobrászm?vész robusztus m?alkotását a nagy októberi szocialista forradalom ötvenedik évfordulóján, vagyis ötvenegy esztendeje avatták a megyei pártközpont épülete el?tt. Lenin 1991-ig állt a vártán, amikor is eltávolították a helyér?l. El?bb a múzeum algy?i barakkraktárába szám?zték, majd a makói Hagymaház fogadta be, onnan költöztették vissza Szegedre. A múzeum kétféle újrahasznosításában gondolkodik. Elképzeléseik szerint fészert húznak fel a jelenleg a szabad ég alatt lév? szobrok és régi, faragott kövek fölé. Ám az is lehet, hogy Lenint a Tanácsköztársaságra emlékez? libás asszonnyal együtt a kapu mellett emelt talapzaton állítják újra szolgálatba, fogadószoborként – írja a Népszava.

Lenin és a Tanácsköztársaság nosztalgiájában igazából semmi meglep? nincs, f?leg ha kiseprünk némi szemetet például a képz?m?vészeti világ sz?nyege alól. A vörös csillag és a hozzá kapcsolódó különböz? önkényuralmi motívumok m?vészeti feldolgozása sokaknak megdobogtatja a szívét, és bizony nem keveset adnak azért, hogy ilyen munkák díszíthessék a szobájuk falait. Egész Európára kiterjed? iparág épült ki, amelynek az egyik budapesti „elosztóhelye” a Knoll Galéria.

Rutinosabb olvasóink már nem csodálkoznak azon, ha azt írjuk: ez sem m?ködne tetemes állami támogatás nélkül, akárcsak azok a m?vészek, akik ellátják „áruval” az üzletet, például Nemes Csaba politikai konceptm?vész. ? az egyik f? anarcho-kultúrmarxista propagátor, természetesen egyetemi katedrával Pécsett. Anarchista megmozdulásai során mindenre l?, ami magyar, konzervatív vagy a valláshoz, kereszténységhez kapcsolódik. Nemes Csaba a nemrég elhunyt Birkás Ákos m?vész úr egyik szellemi utóda, tehát b?ven volt kit?l tanulnia. Birkás úr legközelebbi hölgyismer?se Sasvári Edit volt, a PIM alá tartozó Kassák Múzeum jelenlegi vezet?je, akivel Pr?hle úr közösen jegyzi a már említett nagyszer? tárlatot.

Mivel a PIM-et már biztosan unják, így sétáljunk át a Ludwig Múzeumba, ahol csodálatos áthallásokkal mutatták be és aktualizálták a véres ukrajnai polgárháború m?vészeti hátterét. „Permanens forradalom! Trockista kiállítás a Ludwig Múzeumban Fabényi Júlia gondozásában” – olvashatjuk az ugyancsak állami támogatásból él? Artmagazin ajánlójában. A választások el?tt nyilván nagy igény volt arra, hogy bemutassák a trockista forradalmárok ukrajnai világát, hiszen – mint írják – bátran ajánlható, a magyar közönség számára valószín?leg sok azonosulási pontot és inspirációt nyújt a kiállítás. Természetesen a gender- és melegpropaganda sem maradhat ki. Megtudhatjuk: a kiállítás másokon kívül reagál még a széls?jobboldali csoportok térnyerésére és a kritikai m?vészet – vagy LMBTQ csoport tagjai – ellen elkövetett agressziókra is.

Gulyás Gábor korábban a MODEM-et, majd a M?csarnokot, most a szentendrei Ferenczy Múzeumi Centrumot irányító múzeumigazgató. A képz?m?vészetben befolyásos ember, azt szokták róla mondani: sajátjának érzi ezt a világot, amelyben terpeszkedik, mint kaszáspók a lucernásban. Gulyás úr nemrég jobboldali intézményvezet?ként

– legalábbis ezt írták róla – állt ki Pr?hle Gergely és Ókovács Szilveszter mellett, akik szerinte sorozatunk miatt politikai támadás áldozatai. Mert, mint mondja, nálunk az is politika, ha nyáron süt a nap. Nem úgy, mint az általa vezetett Art Capitalben. Hogy ott mennyire hiányzik a politika, arra a kés?bbiekben még visszatérünk, most csak egy példa.

Petrányi Zsolt, a Magyar Nemzeti Galéria (MNG) kurátora Julian Rosefeldt berlini filmes m?vész Manifesto cím? alkotását hozta el Budapestre, amire külön m?vészi installációkkal készültek az MNG-ben, szigorúan állami támogatásból. Nyilván Gulyás úrnak is megtetszett a film, június 9-én azonnal díszvetítést szervezett neki Szentendrén. Mert hát a Kommunista kiáltványt meg mindenféle egyéb kultúrmaxista manifesztumokat összegy?jt? alkotást kár lenne kihagyni a magyar kultúrából. B?vebben nem elemezzük, úgyis azt vágnák a fejünkhöz a m?velt baloldali értelmiségiek, hogy nem értünk hozzá.

A film legvégén található egy érdekes epizód. A színészn? hajléktalannak van beöltözve, és vérben úszó, kikerekedett szemekkel a néz? szemébe ordítja a forradalmi felszólítást: „Azok számára, akik nem értenek bennünket, végtelen megvetéssel csak azt mondhatom: bár bíráinknak hiszitek magatokat, egy nap majd mi ítélkezünk felettetek.”

Mi értünk a szóból, így tovább is állunk, mert nem hiszik el, de Budapesten újra el?került Trockij, ezúttal Frida Kahlo ágyából, aki anno igen mélyreható barátságáról biztosította az ifjú forradalmárt, mindezt Lenin-, Sztálin- és Marx-portrék alatt. „Férjéhez hasonlóan Frida is mélyen hitt a kommunizmusban, és ágya fölé t?zte Lenin, Sztálin, Marx és Trockij képét. Utóbbit aztán az ágyába is fogadta. Az nem világos, hogy ebben mennyi szerepe volt a világnézeti rajongásnak, és mennyi a bosszúnak, hogy megfizessen Rivera egyre gyakoribb kicsapongásaiért. Az biztos, hogy a n? által csak »kecskebakként« emlegetett Trockij teljesen meg?rült Fridáért, és végül azért kellett feleségével együtt elköltöznie, mert a viszonyuk kezdett veszélyessé válni. Két évvel kés?bb Trockijt meggyilkolták, Fridát pedig letartóztatták potenciális gyanúsítottként, mivel ismerte a merényl?t” – írja a HVG.

A Frida Kahlo-kiállítást Baán László, a Szépm?vészeti Múzeum f?igazgatója hozatta Budapestre, amivel nincs esztétikai problémánk, ha már egyszer ilyen nagy a baloldali forradalmi hangulat a magyar f?városban. A mexikói kommunista m?vészn? megismertetését alapos bemelegítéssel indították el még tavaly, különféle rendezvényeket szervezve. Például a szombathelyit így hirdették meg: „Menstruálok, sz?rös vagyok és bajuszos – Frida Kahlo-emlékkiállítás a képtárban”.

Viszont ha nemcsak nosztalgiázni szeretnének Lenin, Sztálin és a dics?séges Tanácsköztársaság id?szakáról, akár komolyabban is elmélyíthetik a tudásukat, hiszen a Politikatörténeti Intézet köré csoportosuló hith? marxista történészek komoly tudományos munkákkal gondoskodnak arról, hogy megfelel? elméleti és ténybeli alapot kapjanak az érdekl?d?k. Könyvsorozat is indult, a köteteket nemrég mutatták be a budapesti könyvfesztiválon Hajdu Tibor, Pók Attila, Romsics Gergely és Csunderlik Péter részvételével. A Napvilág Kiadótól biztosan számíthatunk a folytatásra, hiszen az egyéb egyedi támogatások mellett nemrég kaptak ötmillió forintot kiadói programjuk megvalósítására.

Ezzel be is igazolódott Zoltán Gábor író aggodalma, aki így fogalmazott a Magyar Narancs június 7-i számában, amikor megkérdezték t?le, hogy mit?l fél a legjobban: „Orbánék következ? lépését?l. Mindig megvan, hogy éppen mit akarnak megszerezni, elpusztítani. És hát azt is megmondták, hogy nincs ránk szükség, övék az ország. A baloldaliak, liberálisok, homoszexuálisok, a nemzetidegen elemek menjenek el innen.”

Nem csoda, hogy Alföldi Róbert július 8-án úgy nyilatkozott a Mediapart francia portálnak – a HVG fordítása alapján – az országban zajló folyamatokról: „Igazából úgy érzem, mintha nyomás alatt lennénk egy kuktában, mint a kommunizmus idején: vannak dolgok, amiket nem mondhatunk ki nyilvánosan, de azért érezzük a közösséget, a szolidaritást azok között az emberek között, akik nem támogatják azt az irányt, amerre Orbán viszi az országot.”

www.magyaridok.hu

SZAKÁCS ÁRPÁD CIKKSOROZATÁNAK EDDIG MEGJELENT RÉSZE

KINEK A KULTURÁLIS DIKTATÚRÁJA? I.
KINEK A KULTURÁLIS DIKTATÚRÁJA? II.
KINEK A KULTURÁLIS DIKTATÚRÁJA? III.
KINEK A KULTURÁLIS DIKTATÚRÁJA? IV.

KINEK A KULTURÁLIS DIKTATÚRÁJA? V.
KINEK A KULTURÁLIS DIKTATÚRÁJA? VI.
KINEK A KULTURÁLIS DIKTATÚRÁJA? VII.
KINEK A KULTURÁLIS DIKTATÚRÁJA? VIII.

KINEK A KULTURÁLIS DIKTATÚRÁJA? IX.

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló